

Dziekan Wydziału Fizyki
Uniwersytetu Warszawskiego
i Fundacja „Pro Physica”

mają zaszczyt zaprosić na uroczystość wręczenia

Nagrody imienia Zdzisława Szymańskiego za rok 2002

Uroczystość odbędzie się 6 października 2003 roku
o godzinie 16 w sali SDD w budynku Wydziału Fizyki UW
w Warszawie przy ulicy Hożej 69

W czasie uroczystości zostanie wykonany
przez wiolonczelistę Mikołaja Pałosa
utwór Pawła Szymańskiego
A kaleidoscope for M.C.E.

Nagroda imienia Zdzisława Szymańskiego

Nagroda przyznawana jest osobie fizycznej za osiągnięcia naukowe w dziedzinie teoretycznych lub doświadczalnych badań w fizyce struktury jądra atomowego.

Nagrodę przyznaje Dziekan Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego na wniosek Kapituły Nagrody.

Nagroda przyznawana jest osobie, która w poprzednim roku kalendarzowym uzyskała tytuł naukowy lub stopień naukowy, czyli profesurę, habilitację lub doktorat.

Nagroda przyznawana jest z funduszy pochodzących ze składek osób i instytucji pragnących wspomóc rozwój badań naukowych w dziedzinie struktury jądra atomowego. Prosimy o dokonywanie wpłat na konto:

Fundacja „Pro Physica” ,
Al. Lotników 32/46, 02-668 Warszawa,
Kredyt Bank S.A., I Oddział w Warszawie,
65 1500 1012 1210 1007 8486 0000,
z dopiskiem: „Nagroda im. Z. Szymańskiego” .

O dokonanej wpłacie prosimy powiadomić Komitet Nagrody, zaznaczając jednocześnie, czy nazwisko lub nazwa darczyńcy może być przez nas umieszczona na liście fundatorów-założycieli.

Więcej informacji o Nagrodzie uzyskać można na stronie internetowej <http://www.fuw.edu.pl/~szymansk/>.

Dr hab. Piotr Magierski

Laureat Nagrody
imienia Zdzisława Szymańskiego
za rok 2002

*za badanie efektów powłokowych
w układach fermionowych
od jąder atomowych
poprzez układy mezoskopowe
po gwiazdy neutronowe*

Dr hab. Piotr Magierski, pracownik Wydziału Fizyki Politechniki Warszawskiej, jest młodym i bardzo aktywnym fizykiem struktury jądra atomowego. Mimo młodego wieku, jest on współautorem 25 prac opublikowanych (lub będących w druku) w pierwszorzędnym czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym. O aktywności naukowej laureata świadczą także liczne referaty wygłoszone na konferencjach międzynarodowych, jak również seminaria wygłoszone w wielu renomowanych ośrodkach.

W ubiegłym roku, w wieku zaledwie 33 lat, uzyskał tytuł doktora habilitowanego za pracę zatytułowaną „Własności wzbudzeń kolektywnych w układach jądrowych i ich związek ze strukturą powłokową”.

Dorobek naukowy laureata jest ukierunkowany na badanie efektów powłokowych, korelacji typu nadprzewodnikowego oraz efektów kolektywnych w układach fermionowych: od jąder atomowych, poprzez układy mezoskopowe, aż po materię jądrową w skorupie gwiazd neutronowych. Prace laureata dotyczą różnych aspektów fizyki wielu ciał i są bez wątpienia na najwyższym światowym poziomie.

Profesor

Zdzisław Szymański

Zdzisław Szymański urodził się 2 lutego 1926 roku w Czarnem koło Włocławka. W 1950 roku ukończył Wydział Mechaniczny Politechniki Łódzkiej z dyplomem magistra inżyniera, a na początku 1953 roku studia na Uniwersytecie Warszawskim uzyskując magisterium z fizyki. W czasie swojej kariery zawodowej pracował na Politechnice Łódzkiej, Politechnice Warszawskiej, w Instytucie Fizyki Polskiej Akademii Nauk, w Instytucie Badań Jądrowych i na Uniwersytecie Warszawskim. W roku 1973 został wybrany członkiem korespondentem Polskiej Akademii Nauk, a w 1986 – członkiem rzeczywistym. Polskie Towarzystwo Fizyczne nadało mu w 1989 roku swoje najwyższe odznaczenie – Medal Mariana Smoluchowskiego.

W 1956 roku rozpoczęła się jego wielka przygoda z fizyką jądrową. Przygoda, to słowo najlepiej opisuje stosunek Zdzisława do pracy naukowej. Był entuzjastą, praca fascynowała go, żył nią i traktował właśnie jak przygodę intelektualną.

Zdzisław Szymański od samego początku brał udział w tworzeniu współczesnej teorii struktury jądra atomowego i wniósł do tej teorii olbrzymi wkład. Ale bodaj jeszcze większą Jego zasługą jest to, że nauczył tej teorii, bezpośrednio lub pośrednio, całą społeczność polskich fizyków jądrowych. Bez żadnej przesady można nazwać go ojcem polskiej szkoły teorii struktury jądra atomowego. Miał ogromną wiedzę i rzadki talent dydaktyczny. Był człowiekiem otwartym, bezpośrednim, życzliwym oraz łatwo nawiązującym kontakty, był znany, ceniony i uwielbiany przez fizyków jądrowych na całym świecie.

Zmarł nagle, 5 września 1999 roku, podczas Szkoły Fizyki Jądrowej w Krzyżach; zmarł na posterunku, do ostatniej chwili spełniając swoją misję.

Prawykonanie utworu *A kaleidoscope for M.C.E.* (1989) odbyło się we Wrocławiu w 1990 roku. Grał Iwan Monigetti, któremu utwór jest dedykowany.

Paweł Szymański, urodzony w 1954 roku w Warszawie, ukończył studia kompozytorskie u Włodzimierza Kotońskiego. Mieszka i pracuje jako wolny artysta w Warszawie.

Mikołaj Pałosz, urodzony w 1976 roku, absolwent Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie prof. K. Michalina i A. Bauera. W 2002 roku zdobył II Nagrodę w kategorii solista oraz Nagrodę Specjalną za najlepsze wykonanie utworu kompozytora polskiego na VI Międzynarodowym Konkursie Kameralnej Muzyki Współczesnej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie. Jest laureatem międzynarodowych konkursów wiolonczelowych w Hradec (Czechy, 1996), Liezen (Austria, 1994, 1996) oraz I Międzynarodowego Konkursu Wiolonczelowego im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie w 1997 roku.

Współpracuje z oktetem wiolonczelowym „Conjuncto Iberico” prowadzonym przez prof. Eliasa Arizeurena w Holandii. Jest członkiem kwartetu wiolonczelowego „Quatricelli” i tria klarnetowego „Brahms Trio”, z którym zdobył III nagrodę w kategorii trio na V Międzynarodowym Konkursie Kameralnej Muzyki Współczesnej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie w 2001 roku.